

"סרטן הריאה אובחן באיחור של 13 שנים"

כבר ב־1999 סבלה שרית יצחק (45) משיעולים, ליחה וקוצר נשימה • 13 פעמים היא ביקרה אצל רופא המשפחה שלה והתלוננה על אותם תסמינים, והוא התעקש שיש לה אסתמה • גם הרופאים שאיבחנו את צילומי החזה שעברה במהלך השנים החליטו שהכל תקין • רק ב־2012 אובחן לבסוף גידול בריאה שלה, והיא נכרתה • עכשיו היא תובעת | אריאלה איילון

"ללא תסמיני"

בכתב התביעה מוגדרת השנים 2010-2011 כ"תקופה השנייה", שבמהלכה הופנתה לחדר המיון של בילינסון בשל קוצר נשימה. היא נבדקה, ובתיקה הרפואי הועד: "שיעול קוצר נשימה וברקע אסתמה". בגיליון המיון תועד פיענוח צילום החזה "ללא תסמיני".

עוזר עמיקם הרל"ם

עוזר מיכאל אלנות

חודש מאוחר יותר, בשל אותם תסמינים, נשלחה פעם נוספת לאותו חדר מיון. או נכתב: "הייתה כמיון, צילום חזה תקין". למרות זאת, היא נשלחה למומחה ריאות, שלא איבחן אסתמה אלא ירידה קלה בשיעור זרימת האוויר בריאות. למרות זאת, לא נעשה לה בירור מקיף.

במיקור נוסף במיון כבר החמרה האבחנה "אוב" הן נפח של האונה הימנית האמצעית. נא לערוך צילום חזה אחר. ביקורת. למרות ההוראה הברורה הזו, לא נוצע צילום חזה. "הו כבר הפך להיות חלק משגרת החיים שלי: רופא משפחה, חדר מיון, ושימוש סרק במי שאפים ואינהלציות", היא מתארת.

חורשיים אחר, כך ביוני 2011, בוצע צילום נוסף שממנו ניתן היה לזהות ממצא כשעור הריאה הימנית. "או כבר הגנו אותי לטייט", ומשם לבידוקים: כשרופא המשפחה התקשר והמיון אותי לקבל את התוצאות כמרפאה שלו, כבר הבנתי שאין כשורות טובות, אבל לא הבנתי עד כמה הן רעות. בעלי הצטרף אליי ויחד התבשרנו שאובחן גוש סרטני חוסם בריאה, בגודל 4.8 ס"מ, מסוג הגידולים שיש להם קצב התפתחות איטי יחסית", היא משה ודת.

"היינו המומים", מספרת יצחק, "כל כך המור מים שאפילו לא התרשנו או לא אסתמה, ר"ז? מרגיש לך נוח לבשר לי שלא רק שחלית, אלא שאתה הוא זה שבגללו האבחנה כל כך התאחרה וכמעט הרגה אותי?". אחרי שעברה סבב בדיקות מקדימות, נאלץ צו הרופאים בסוף 2012 לכרות את כל ריאתה הימנית. בזכות רעת מומחה המצורפת לתביעה כתב פרופסור אורן פרוכטר, מומחה למחלות ריאה ומנהל מחלקת הריאות בולפסון: "הגיי דול היה קיים בגופה של הנובעת כבר כשנים 1999-2010. צילום החזה הרגיס הצללה. צילום זהו, כמתבקש, היה מאבחן בסבירות גבוהה פתולוגיה ומביא לגילוי מוקדם של הגידול". לדיבריו, נצמרו הרופאים לאבחנה "משוערת" והשגיה של "אסתמה", "צפופים", מבלי שהתוודעו הפנתה לרופא ריאות או לביצוע בדיקת תפקודי נשימה, לצורך אישור או שלילת האבחנה, וזאת בניגוד לפרקטיקה רפואית ראויה". לסיכום, מצוין העד המומחה: "לאורך כל

הביקורים לא נעשה כל ניסיון ליטול אבחנה מדויקת, שהיא חיונית בתהליך גיבוש אבחנה קלינית ובמיוחד אסתמה. בירור סוגיית פשוטות, כרוגמת סיפור משפחתי של אסתמה וכו', היה יכול לכוון את הרופא למסלול כי לא מורכב באסתמה ועל כן שימוש במשאף משולב כתרופה אינו עולה בקנה אחד עם גידול רפואי סביר של המקרה".

חזות רעת מומחה נוספת, שנתן פרופסור אלון ליו, לשעבר מנהל מחלקת ניתוחי חזה בשיבא, נורפה אף היא לתביעה: "גילוי מוקדם במהלך התקופה הראשונה היה מאפשר טיפול באמצעות איור של הגידול עם קרן ליוור או באמצעות כריתה סטנדרטית, כך שניתן היה לשמר את רמת הריאה בשלמותה. גם גילוי שלב שבו לא ניתן היה לבצע כריתה אנדוסקופית של הגידול היה מאפשר כריתה מוגבלת יותר, ובדומה לא כריתה של הריאה בכללותה". לדיבריו, "לא בוצעו הבדיקות המתחייבות במה"לך אותה תקופה, אשר יכולות היו לספק תמונה מצב מאתיים לגבי הגידול, בזמן אמת".

חזות רעת שלישית נתן פרופסור יעקב ברזיה, מומחה לרדיולוגיה אבחנתית: "בצילום החזה שנעשה לתובעת בבילינסון ניתן לזהות באופן חריג-משמעי ממצא (אובדן נפח) של האונה האמצעית והתחזונוה של הריאה, דבר שמסמך קיום גוש חוסם. ממצאים אלה מאוד ברורים והיו חייבים להוביל להמשך בירור על ידי סיוטי חזה, אך דבר זה לא נעשה". הוא מתייחס גם לשני צילומים נוספים, שברצו בהמשך בבילינסון ובמכון "רומ" - שייחתי אבחון, רנטגן והדמיה", הנמצא בהסדר עם מכבי, וקובע: "על הבדיקות היה לעלות על האבחנה של קיום גוש חוסם, אבל רק עקבות חצי שנה נוספת (בהדגשה) הומלץ על ביצוע סייטי".

"בחצי כוח"

"מאוד קשה לי", מתארת יצחק, "מאז הכריזתה אני חצי כוח. אחרי כל פעילות הכי קטנה אני נאלצת להתיישב ולאן לעצמי את הנשימה. אפשר לומר שהפכתי לבנה ולא רק כי הבטיחם הלאומי מכיר בכריתת ריאה כנכות בשיעור של 60%. פעולות יומיומיות שגרתיות כמו החלפת מצעים, טיפת הבית, שאיבת ששוחים, אני לא יכולה לבצע. וגם מה שאני כבר יכולה זה בקטנה וקצב איטי. למשל, אחרי טיפוס של גג המש מדרגות אני צריכה לעמדה, להתאון, לחזור לקצב נשימה סביר ורק אז להמשיך מה ש"לדבר". היא אומרת ברמפות, "אכילתי אותה בגדול". תגובת מכבי שירותי בריאות: "קובלנו את כתב התביעה. אנו לומדים את פרטיה ונומסר התייחסות מפורטת בבית המשפט". תגובת בילינסון: "התביעה התקבלה בימים האחרונים בבית החולים. אני לומדים אותה וג"ג"ב כמקובל". תגובת התובעת ד"ר ילנה אמלינסקי ממכון "רומ" - שירותי אבחון, רנטגן והדמיה: "אינני מעוניינת למסור תגובה".